

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci *žalobkyně: H. P.*, bytem N., proti *žalované: Česká správa sociálního zabezpečení* se sídlem Křížová 25, Praha 5 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 1.11.2016 proti rozhodnutí žalované ze dne 15.9.2016 č.j. X o *invalidní důchod*,

t a k t o :

- I. **Žaloba se z a m í t á.**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*), a pro návrh na přezkoumání rozhodnutí je stanoven termín *žaloba*, účastníci jsou označováni *žalobce/žalobkyně* a *žalovaný*.

Včasnou žalobou ze dne 1.11.2016 doplněnou dne 11.11.2016, požádala žalobkyně o přezkoumání napadeného rozhodnutí žalované ze dne 15.9.2016 č.j. X, protože s ním nesouhlasí, jelikož dle ní její zdravotní stav, který stručně popsala, odpovídá invaliditě prvního stupně, neustále se zhoršuje a byl nedostatečně posouzen, proto požadovala nové posouzení zdravotního stavu a závěrem navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. (*K žalobě připojila kopii napadeného rozhodnutí a aktuální lékařské zprávy.*)

Napadeným rozhodnutím ze dne 15.9.2016 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila *rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 14.6.2016*, jímž byla zamítnuta její žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek dle § 38 zákona č. 155/1995 Sb., *o důchodovém*

pojištění (dále jen **zákon**), neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Karlovy Vary ze dne 1.6.2016 není invalidní, jelikož její pracovní schopnost z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla pouze o 30%. V odůvodnění rozhodnutí ze dne 15.9.2016 bylo uvedeno, že novým posudkem o invaliditě vypracovaným dne 8.9.2016 lékařem ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně není invalidní, i když se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% (rozmezí 10-20%); vzhledem k vlivu na schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo schopnost rekvalifikace zvýšil lékař ČSSZ podle § 3 odst. 2 vyhlášky tuto hodnotu o 10% na celkových 30%, proto nebylo námitkám žalobkyně vyhověno.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Karlovy Vary vedeného ohledně žalobkyně a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 1.6.2016 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 8.9.2016 soud zjistil, že žalobkyně nebyla uznána invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1b) přílohy vyhlášky, poklesla její pracovní schopnost o 20%; oba posudkoví lékaři zvýšili dle § 3 odst. 2 vyhlášky tuto hodnotu o 10% na celkových 30%.

Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 13.12.2016 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., setrvala na svém rozhodnutí a navrhla, aby soud žalobu zamítl jako nedůvodnou. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobkyně vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 15.9.2016 bylo žalobkyni doručeno dne 21.9.2016.

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*. K žádosti soudu PK MPSV pracoviště v Plzni vypracovala posudek po jednání konaném dne 3.4.2017 za účasti žalobkyně i odborného lékaře z oboru neurologie, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobkyně nebyla invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, když nešlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35%, neboť komise hodnotila zdravotní postižení žalobkyně shodně s lékařem OSSZ a ČSSZ také dle kapitoly XIII., odd. E, položky 1b) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 20% (*horní hranice procentního rozpětí*) a tuto míru s ohledem na vliv zjištěného zdravotního postižení na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti lesní dělnice nebo jiného zaměstnání dle dosažené kvalifikace zvýšila komise podle § 3 odst.

2 vyhlášky o 10% na celkových 30%; rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu je vertebrogenní bolestivý syndrom. Dle komise žalobkyně není schopna práce s přetěžováním páteře, s manipulací s těžkými břemeny, v setrvalých polohách páteře, ve zvýšeném riziku prochlazení; schopna jen lehčí práce s omezením pro vertebropaty. Komise také konstatovala, že k žalobě a při jednání žalobkyně doložila lékařské zprávy, které dokládají asi 3,5 měsíce trvající zhoršení vertebrogenních bolestí bederní páteře s kořenovou iritací L5 do levé DK, bez motorického deficitu, proto uvedené zhoršení vertebrogenních potíží komise k datu napadeného rozhodnutí (15.9.2016) nezohlednila, když LS syndrom iritační kořene L5 vlevo bez motorické léze je prokázán neurologickým vyšetřením ze dne 28.11.2016, tj. po datu napadeného rozhodnutí. Rovněž provedená grafická vyšetření bederní páteře byla provedena po datu napadeného rozhodnutí a dle posledního neurologického nálezu je zvažována hospitalizace na neurologii k posouzení kliniky z hlediska nálezů a vyloučení funkční nadstavby. Stanovení míry poklesu pracovní schopnosti pro zhoršení zdravotního stavu a na základě lékařských nálezů doložených k žalobě by bylo možné jen na základě nového řízení o invaliditě. *(Stejnopis posudku byl doručen žalobkyni i žalovanému.)*

Žalobkyně před dožádaným Okresním soudem v Karlových Varech dne 11.5.2017 setrvala na podané žalobě, souhlasila s obsahem lékařských zpráv, podrobně se vyjádřila ke svému aktuálnímu zdravotnímu stavu a schopnosti vykonávat práci – dle ní by se prací její zdravotní stav mohl zhoršit; do konce května je v pracovní neschopnosti a od 1.6.2016 bude v evidenci Úřadu práce.

K žádosti soudu PK MPSV-pracoviště v Plzni vypracovala po jednání konaném dne 30.5.2017 doplnění posudku za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, v němž uvedla, že trvá na svém posudku ze dne 3.4.2017, neboť žalobkyně neuvedla žádné nové skutečnosti, které by PK MPSV neměla při svém jednání k dispozici. *K výraznému zhoršení subjektivních potíží i klinického nálezu došlo až po datu napadeného rozhodnutí, když přibližně od konce listopadu 2016 se zvýraznily potíže v bederní oblasti páteře, léčena pro LS syndrom s iritací kořene L5 vlevo bez výpadové symptomatologie při extruzi ploténky L4/5 a spondylolisthéhoze L3/4 I. st. Zdravotní stav není dosud ustálený, neurologem doporučeno při vyšetření dne 16.3.2017 přijetí k hospitalizaci na neurologické oddělení. Žalobkyně v protokolu uvedla, že s bolestí chodí k psychiatrovi, do data napadeného rozhodnutí však nebyla psychiatrem ani psychologem vyšetřena ani léčena. Dále komise uvedla, že žalobkyně byla informována při jednání 3.4.2017 o postupech při stanovení míry poklesu pracovní schopnosti k datu napadeného rozhodnutí i o nutnosti nového posouzení v případě zhoršení zdravotního stavu a jeho vlivu na pokles pracovní schopnosti. (Stejnopis doplnění posudku byl doručen žalobkyni i žalovanému.)*

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 22.6.2017 se žalobkyně nezúčastnila, svoji nepřítomnost omluvila, a zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby s ohledem na posudek PK MPSV a jeho doplnění, neboť žalobkyni se nepodařilo prokázat, že by byla invalidní a nad rámec sdělil, že z evidence ČSSZ bylo zjištěno, že žalobkyně si dne 3.4.2017 podala novou žádost o invalidní důchod, z čehož je zřejmé, že se řídila doporučením komise.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) *Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) *nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,*
- b) *nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,*
- c) *nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.*

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Od 1.1.2010 se za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce /§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky č. 359/2009 Sb./. Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 2 citované vyhlášky v případě, že dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti, na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popřípadě rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů. Podmínky pro toto zvýšení byly shledány, jak uvedeno shora.

Podle § 38 písm. a) zákona má pojištěnec nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let nebo důchodového věku, je-li důchodový věk vyšší než 65 let, a stal se invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku.

Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přiznání invalidního důchodu z důvodů v ní uvedených. Subjektivní pocit žalobkyně o tom, že by jí měla být přiznána invalidita pro jí popsané zdravotní potíže, nemůže být důvodem pro přiznání požadované invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v příslušném stupni lze přiznat pojištěnci pouze tehdy, jestliže vyplývá z výsledků lékařských vyšetření a nikoliv proto, že pojištěnec je subjektivně o své invaliditě přesvědčen či argumentuje důvody shora uvedenými. Navíc nelze ani přehlédnout, že důkazní břemeno spočívá na žalobkyni, tudíž prokázání tvrzení ohledně invalidity prokazuje zejména lékařskými zprávami ošetřujících lékařů, které jsou posudkově zhodnoceny posudkovými lékaři OSSZ či ČSSZ nebo PK MPSV, jelikož pouze ti jsou ze zákona oprávněni k posuzování invalidity pojištěnců.

Soud připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 15.9.2016*; ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu (§ 31 odst. 2, 3 s.ř.s.).

Pokud u žalobkyně dojde (*nebo již došlo*) ke zhoršení jejího zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity (*prvního až třetího stupně*) v novém správním řízení (*nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři*), což již žalobkyně učinila, jak sdělil zástupce žalované. Přiznání invalidity není vázáno na situaci na trhu práce, na nemožnosti zajistit si vhodné zaměstnání apod. Posudkoví lékaři jsou oprávněni posoudit zdravotní stav ve vztahu k invaliditě toliko na základě doložené dostatečné zdravotní dokumentace pojištěnce žádajícího o invalidní důchod. Rozhodující je aktuální zdravotní stav pojištěnce zjištěný odbornými lékaři a z něho vyplývající funkční postižení. Je-li pojištěnec uznán invalidním, pro výplatu invalidního důchodu musí splňovat i další podmínku a to potřebnou dobu pojištění, jak uvedeno shora.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 15.9.2016 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobkyně vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 3.4.2017 i jeho doplnění ze dne 30.5.2017 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobkyně, neboť komise pro jeho posouzení měla odborné lékařské nálezy zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí, při jednání komise byla žalobkyně vyšetřena přítomným neurologem. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť v posudku je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jejího onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, je stanoveno i omezení, které však žalobkyni nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání. Lékař OSSZ, který vypracoval podkladový posudek pro vydání rozhodnutí ČSSZ ze dne 14.6.2016, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobkyně v řízení o námitkách, rovněž i PK MPSV, hodnotili zdravotní stav i stanovili míru poklesu pracovní schopnosti zcela shodně, jak uvedeno shora. Přiznaná 30% míra poklesu pracovní schopnosti však nedosahuje minimálně potřebných 35% této ztráty pro invaliditu prvního stupně, tudíž žalobkyně nebyla uznána invalidní k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, jelikož byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobkyně a při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, pokud není v souladu s přáním žalobkyně, protože rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři v souladu s platnou právní úpravou.

Ze shora uvedených důvodů proto soud *žalobě žalobkyně nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, dle něhož soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 15.9.2016 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, neboť žalobkyně neprokázala, že splňuje podmínky pro přiznání invalidity minimálně prvního stupně a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi jejími námitkami proti rozhodnutí ze dne 14.6.2016.

Žalobkyně ve věci neměla úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů

řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Plzni dne 22. června 2017

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně